

Úvodníček

První a zároveň poslední výlet „ven“ máme za sebou, takže odeť se bude zas až do jara spát na výletech ve školních třídách a tělocvičnách. Prvně si to vyzkoušíme na podzimních prázdninách v Děčíně. Ještě před podzimkami nás čeká jednodenní výlet. Stále platí, že na jednodenníky můžete brát s sebou rodiče či kamarády či kohokoli, kdo má zájem. A hned na ten první si také vezměte své družinové draky. A heslo pro tento měsíc je: Ať to lítá!

Morče

Upozornění

Dobrý den Všem, chtěli bychom Vás upozornit na zajímavý článek, který publikovala společnost A.P.O.P. s.r.o. Ve

svém zpravodaji. Zvláštní způsob tisku neuniknul naší pozornosti, proto Vám ho

předkládáme k posouzení (je k nalezení na straně 3).

Panenský Týnec

Přestože v září jsou již noci chladné, neváhali jsme jeden víkend v tomto baboletním čase zabalit teplé prádlo a trochu si zavýletit. Za tím účelem jsme na Masarykově nádraží nastoupili do vlaku a hajdy do Peruce s (dvojím) přestupem v Kralupech. Za Perucí se měl nalézat jeden ze dvou lesů, které jsme plánovali v následujícím víkendu navštívit. Skutečně tam byl, tak jsme si v něm postavili pářo (spíš proti větru než proti dešti), povečeřeli tisíc a jeden rohlík se šunkou a uložili se k spánku.

Ráno nám přišel pán z lesní stráže popřát dobrého jitra a poptat se na případný oheň (asi mu taky byla zima).

Nicméně ohněm jsme mu posloužit nemohli, tak nás opustil a vyrazil plnit zvěři krmelec. My jsme měli v plánu návštěvu Krásné vyhlídky. Z budky v lese byl rozhled do celého středohoří. Ale Áža na nás v tu chvíli již nějakou dobu čekala v Panenském Týnci, tak jsme se nezdržovali, opustili výhled a vrátili se do Peruce. Tam nás zdržela ornitologická výstavka na právě probíhajícím jarmarku. Cestou do Panenského Týnce se k nám připojila Anežka, která nám šla

naproti, protože jí jednak čekání na nás přestalo bavit, jednak už splnila supertajný úkol (sehnat toaleták) a také prokoukla tajemství tamějšího nedostavěného chrámu. Když jsme k němu dorazili, informační tabule nás zpravila o nadměrném výskytu pozitivní energie v chrámu a okolí (neboli že pobyt v chrámu

působí blahodárně na tělesné i duševní zdraví návštěvníka). Zkrátka ideální místo na oběd. Již při obědě jsme si ale všimli, že neobvyklé množství pozitivní energie je v okolí chrámu vyváženo nedostatkem energie tepelné (učebnicový příklad zákona zachování energie), a tak jsme přiblížili pár vrstev navíc a šli testovat zázračnost tohoto místa čtvrtodinovým meditováním v samém středu chrámu, přesně dle návodu na informační tabuli. Ostatní návštěvníci asi instrukce nečetli, neb se nad naším

sborovým mručením podívovali. Domeđitovali jsme a nabrali směr do přírodního parku Džbán. Po krátké návštěvě lesa jsme opět vylezli na větrné pole, chvíli si tam házeli frisbee, opodál jsme očesali trochu toho pozdního ovoce a zanedlouho jsme vstoupili do lesa pro dnešek určeného k přespání. Zde si tři ze čtyř zúčastněných družinek uvařily těstoviny a pak nastala kulturní chvílka s Marcelovou kytarou, aneb večer na téma „písničky o ročních obdobích“. Po večeru přišla noc a v noci se spí.

V neděli jsme po sobě zamaskovali stopy a z lesa jsme vyrazili do Brlohu, kde jsme se napojili na naučnou stezku Smolnický potok. Dlužno dodat, že kde nic není, je zbytečné dělat naučnou stezku, ale budiž. Dozvěděli jsme se alespoň, že v lese občas žijí zvířata a rostou rostliny i

houby. A koneckonců, u tabule s duhově zbarveným čápem černým byl i prima odpočinkový stoleček, kterého jsme využili k poobědvání nejen my, ale i Bužův králíček. Krátce po obědě jsme dorazili do

Chlumčan, kde jsme vyčkávali příjezdu vlaku. V mezičase předváděly přítomné děti své jedinečné schopnosti orientace

v mapě a paní v prodejně jízdének naopak předváděla svou jedinečnou neschopnost výdeje hromadného jízdéného. Ale to už přijel vlak a odvezl nás z tohoto větrného kraje do závětrí Masarykova nádraží. A tam si každý zvolil dopravní spoj domů dle své libosti.

Morče

Co se děje na kolejích

Milé děti!

Sedím ve vlaku Ex 100 „Józe Plečnik“ z Ljubljany do Prahy. Nebojte, jedu jen z Českých Budějovic a nyní projíždím stanicí Chotýčany. Nevěděl jsem moc, co do říjnového vydání napsat, ale právě jsem se uvelebil v luxusním červeném voze řady Bmz od firmy Siemens. Tak vám povím něco o něm a jeho „sourozencích“, protože

vám na cestách můžou přichystat milé překvapení.

Poznáte je již na nástupišti podle vnějšího červeného nátěru, jen pozor na

Pašeráctví

Pašeráctví je nezákonná doprava, zvláště přes hranici. Pašeráci odmítají platit daně, transportují nezákonně osoby a zboží do nepovolených odbytíšť.

Pašované zboží a lidé

Ať už nezákonný obchod s drogami a pašeráctví zbrání či historické jádro pašeráctví, alkohol a tabák jsou stále rozšířené. Zisky z pašeráctví bývají značné. Stal se případ, že pašování jednoho nákladu v rámci Spojených států vedlo k zisku \$2 milion dolarů.

Pašování lidí lze označit za nezákonnou službu 90 % lidí, kteří ilegálně překřižili hranice mezi Mexikem a Spojenými státy a zaplatili pašerákovi, aby je převedl přes hranici.

Metody pašeráctví

S ohledem na překročení hranic můžeme rozlišovat utajování celé dopravy, nebo jen pašovaného zboží:

- Vyhýbají se pohraničním kontrolám pomocí malých lodiček, použitím soukromého letadla nebo pašeráckými pozemními cestami a tunely. Toto také platí o ilegálním vnikání na území cizího státu a pro ilegální imigraci nebo nezákonnou emigraci. V mnoha částech světa se využívá k pašování rychlých lodí například v Perském zálivu nebo Mexiku.
- Podrobují se celkovým pohraničním prohlídkám s pašovaným zbožím nebo osobami skrytými ve vozidle nebo mezi (jiným) zbožím nebo zbožím skrytým v zavazadle nebo pod oblečením či uvnitř těla. Mnoho pašeráků létá na pravidelných leteckých linkách. Velké množství podezřelých pašeráků je každý rok chyceno na letištích po celém světě. Zboží a lidé jsou také pašováni přes moře skrytí v nádobách, a po zemi skrytí v autech, kamionech a vlacích. Někteří protizákonně překročí hranice sami jako černí pasažéři. Vysoká spotřební daň z alkoholu a tabáku v Británii vyvolala zvýšení pašeráckých aktivit z Francie přes tunel pod Lamanšským průlivem.

Další metodou je například cestování s falešným pasem (kompletně falešný, nebo ilegálně změněný).

Historie

Pašeráctví má dlouhou a spornou historii, pravděpodobný začátek se vztahuje k počátku vymezení státních hranic.

V Británii se pašeráctví stalo se ekonomicky významné na konci 12. století. Vzrůst daně o 40 % ročně znamenal rozkvět černého trhu s vínem z Francie. Černý trh přinesl zchudlým rybářům 10-tinásobný výdělek oproti zákonem povolenému obchodu. Čímž se oslabily příjmy do státní kasy. V jistých částech země jako Cornwall nebo Cleveland, bylo pašeráctví pro mnohé ekonomicky zajímavější než zemědělství a rybaření.

redakce A.P.O.P.s.r.o.

V Růžové dne 23.9.1946

jídelní vozy, ty jsou rovněž červené. I když takovou mýlku vám možná uvnitř vynahradí menu, Shudym nabízené. Dveřmi s tlačítkovým ovládním vstoupíte do vozu. V kupé pro 6 osob je vám k dispozici čtveřice zásuvek s 230 V~ a nové sklopné sedačky s plyšovými potahy modré barvy. Jízda je díky nové konstrukci podvozků velmi tichá i na nerekonstruovaných tratích. Protože je již vůz konstruován pro rychlost okolo 200 km/h, není vybaven stahovacími okny a o dýchatelno se stará klimatizace. Zkrátka svezení možná lepší než v Pendolinu – nemusíte si rezervovat místenku a můžete se zašít do kupé. Výhoda těchto nových vozů je právě v tom, že můžou i na tratě, kam Pendolino ne, a tím milým překvapením může být například jejich zařazení do rychlíku na Plzeň (a dále do Německa), kam jste byli zvyklí cestovat vždy jen v zelených „šrotech“.

Když na takový vůz narazíte, doporučuji zkontrolovat, zdali je na dveřích od vozu i oddílu číslice 2 označující druhou třídu, protože rozdíl mezi 1. a 2. třídou lze jen těžko rozeznat, ale jinak můžete vstoupit, za zásuvky příplatek není. Jejich sourozenci jsou: tytéž Siemensy, ale v 1. třídě, 12 modrých spacích brášků se symboly české vlasti na bocích a také přijdou tzv. trnavské rekonstrukce. Jedná se o rekonstrukce zelených rychlíkových vozů po vzoru Siemensu (repose podvozků, klimatizace, zásuvky 230 V~, tlačítkové ovládní dveří ...), jež provádějí železniční opravny a strojírný v Trnavě. Lze se s nimi setkat však jen v rychlíkové dopravě a ve vlacích vyšší kvality (nyní již bez příplatku) – intercity „IC“, eurocity „EC“, expres „Ex“ – a také proto, že pro

dostatečné zásobování vozů elektřinou je potřeba elektrické lokomotivy k napájení. Kuriózní bývají odklony rychlíků složených z těchto vozů po neelektrifikovaných

tratích, protože je k nim potřeba přistavit dvě lokomotivy. Jedna táhne a druhá vyrábí elektřinu pro soupravu. A kolik takový vagon stojí? Okolo třiceti miliónů, což je zhruba polovina ceny jednoho pražského „příborníku“. Asi s nimi nepojedete zrovna zítra, ale při nástupu do rychlíku se mrkněte po nástupišti, jestli tam nějakého červenáčka nevidíte – stojí to za to. Třeba ho chytíme cestou na výlet.

lkarus

Všudubud všezvěd

Podzim je tu, a tak je tu i občasníkový článek o zajímavostech míst, na která jezdíme. (Né, že by to spolu souviselo, ale vypadá to vedle sebe dobře.) Tentokrát vám povím něco o Panenském Týnci, Peruci a tak vůbec. A vůbec, dost řeči jdeme na to.

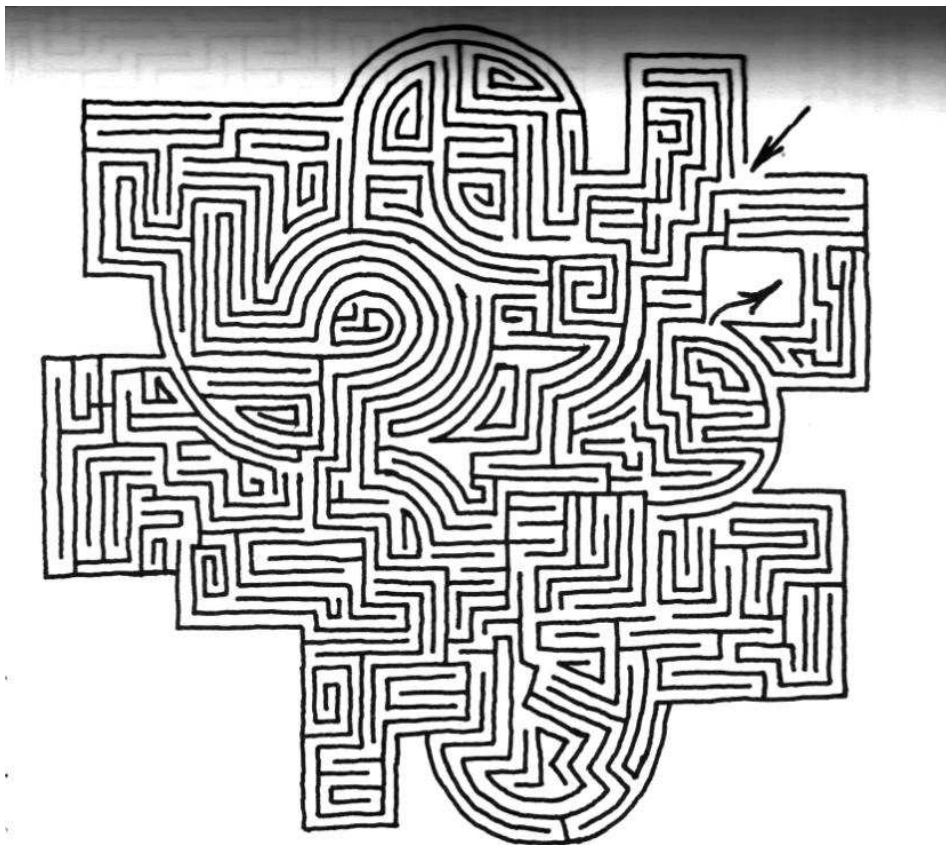
Z názvů obcí se dá někdy poznat, co jsou zač. Tak i o Panenském Týnci to platí. Panenský proto, že tu byl klášter a v něm jeptišky; (skoro)všechny jeptišky jsou pannami – totiž takzvané čisté (ruce, nohy a tak). V jejich čele jako abatyše stála sv. Anežka. No a Týnec, je staré jméno a pry

znamená v keltštině něco jako hradiště s kůly. Městys Týnec, to znamená něco mezi městem a vesnicí, má hodně dlouhou historii. V okolí tu bydleli Germáni a potom i Slované a potom dalšíadašiaždodneška-národové. Na pravěký původ nám dodnes ukazují menhiry. To jsou takové velké podlouhlé šutry, od ostatních šutrů se liší tím, že je nějaký člověk postavil na tu úzkou stranu, takže trčí do krajiny. Nikdo moc pořádně neví, k čemu byly. Kromě speciálně senzibilních lidí, kteří je ošahávají a potom jim to zlepši náladu

nebo vyléčí nevyléčitelnou rýmu nebo tak něco. Léčivý je prý i Panenský Týnec. Tedy ne celý městys, ale interiér (nebo exteriér, podle toho, jak se to vezme) klášterního kostela. Kostel nikdy nikdo nedostavěl, a tak je tráva i vevnitř, můžete si na ní sednout, lehnout a mručet a skučet a ono vás to buďto vyléčí z nevyléčitelné rýmy, nebo se vám zvedne nálada. Což hrozí i v případě, že se na někoho takového budete jen koukat. Je to celkem legrace.

Dalším místem výletu byl(a) Peruc.

Někde jsem četla, že podle jména vesnice se dá odvodit, kdy byla založena. Tak například takové ty nepřírozené názvy jako Boží dar a tak podobně zní divně proto, že se jedná o původem německá jména (Gottesgab), která byla často před 60 lety jen doslovně přeložena. Ale ještě divněji zní, alespoň mně, jméno Peruc. Takhle jednoslovná podivně znějící jména jsou nejstarší, pocházejí až od Slovanů (podobně je na tom nejspíš i Praha).

K Peruci se váže také jedna romantická historika. Zavřete oči a představte si krásného silného mladíka, mimochodem českého knížete, jak cválá na bujném oři. Tu vidí chudou a krásnou českou prادلenu a ... vezme si ji za ženu. Boženu. Oldřich. Tak, to se prý stalo právě v Peruci – mají tu od těch dob dub (Oldřichův) a studánku na praní (Boženinu). Ve „skutečnosti“ to asi tak romantické nebylo. Kronikář Kosmas si to nejspíš celé vycucal z prstu nebo z jiného zdroje. Škoda, zase o pohádce mluví. Ale dub v Peruci opravdu je, což je jasný důkaz, takže každý může věřit čemu chce.

Tak já teď věřím, že jste to dočetli až sem. A vy věřte, že příště bude zase nějaké zajímavé místo. A zkusím někde najít, jak je to se stářím vesnic a jejich jmény i v dalších případech. Pampalá.

P.S. Už můžete otevřít oči.

Áža

Písně

...nejen o Třech křížích

Abych se příliš neodchýlil od začátků ostatních článků, tak vás vítám u nové rubriky. Oč půjde? V každém Týpku naleznete v příloze písničku, která se hraje večer na výletech a na táboře u kečáčku. A abyste nabyli také nějakého toho vzdělání, dozvíte se o přiložené písni i nějaké podrobnosti a podobně.

Sezonu zahájíme hitem letošního i mnoha předešlých let, a sice písni Tři kříže. Písnička pochází od skupiny Hop trop, což je typická kotlíkářská kapela sestávající ze dvou kytar a basy. Píseň poprvé vyšla na desce v roce 1987 – šlo o záznam koncertu Na Petynce, takže vlastně docela nedaleko od naší klubovny. Písnička je však určitě mnohem starší, jen si musela počkat, než byla nahrána. Jde totiž o první album Hop tropu, před tím vydávali jen desky s jednou písničkou. Na svém kontě mají kromě Tří křížů například také Kládu nebo Amazonku.

Protože docela dost táborových písní vzniká jakožto předělávky dávných hitů amerických countrymanů, snažil jsem se zjistit, z čeho vycházejí Tři kříže. Ničeho jsem se však nedopídl, zdá se, že jde o český výtvar. Autorství hudby je totiž

připisováno Ladislavu Kučerovi (přezdívanému Huberták), který napsal společně s J. Kopečným i text. No a skupinu Hop trop tvoří jednak Jaroslav Samson Lenk, dále jistý Šroub a nakonec právě autor hudby a textu Huberták Kučera.

A teď již k písni samotné, aneb o čem to vlastně je. To je bohužel dosti zapeklitá otázka. Jako nejpravděpodobnější se jeví, že jde o poslední cestu starého mořského vlka k symbolickému hrobu kamarádů z lodní posádky, kteří se navzájem pozabíjeli, či spíše jeden pozabíjel ostatní a nakonec i sebe. Že jde jen o symbolické hroby plyne z toho, že se v písni zpívá „jen tři kříže“, čili pouze kříže bez hrobů a ostatků. Varianta, že by si autor v písni stěžoval na nedostatek křížů v příběhu a uvítal by, kdyby bylo křížů alespoň deset,

se nejeví příliš pravděpodobnou. V poslední sloce je sice zmíněno, že si Rogers klekl vedle svých obětí, to však může být myšleno obrazně. Podíváme-li se na příběh hlouběji, je zde jistá nejasnost: Staly se tyto události během služby na lodi, nebo až po ní? Zmínka o lodním deníku v refrénech by mohla ukazovat na to, že jsou sloky o jednotlivých námořnících z tohoto deníku čteny, takže se děj odehrává během služby. Ovšem je dosti

nepravděpodobné, že by jeden z námořníků (Davy Rogers) zabil někoho z posádky (Stana), pak ještě někoho (Boba Greena) a ani poté by mu ostatní nic neudělali, a on tak mohl svůj život ukončit sám. Leda by se tyto události odehrály najednou, avšak tak to asi také nebude, protože okolnosti smrti majitelů prvního a druhého kříže spolu příliš nesouvisí. Události se tedy nejspíše staly až později a jde tedy o vyprávěčovy kamarády z mládí. Že se vyprávěč chystá již také brzy ukončit svůj život, plyne již z první sloky – jeho loď se jmenuje „My Grave“, což znamená „Můj hrob“. Nakonec ještě prosí Boha o odpuštění. Jen není jasné, co vlastně spáchal. Během výzkumu jsem z tohoto důvodu zkoumal možnost, zda vyprávěč a majitel třetího kříže nejsou tatáž osoba a zda se tak vrah Stana a Boba Greena

nejede odpravit na vzdálený útes. Musím říci, že je to možné, protože to v podstatě nic nevylučuje. Navíc, poslechneme-li si píseň v originále, zjistíme, že refrén zpívají všichni dohromady, sloku s Bobem Greenem jakýsi podivný hlas, ale hlavně – vše ostatní pak zpívá jeden a tentýž, včetně recitativu. Také je zde možnost, že Davy Rogers (někdy též Fetty Rogers) do

posádky nepatřil. Mohl to být třeba nebezpečný přístavní povaleč. A v neposlední řadě je tu možnost, že Davy Rogers naopak do posádky patřil jako jediný a je sám vyprávěčem, do deníku si napsal, s kým se kde vypořádal, a teď toho lituje.

V písni nalézám ještě další nejasnosti, ale myslím, že ty základní jsem zde uvedl a vnesl do vašich hlav dostatečný zmatek. Zastavme se však ještě u Boba Greena.

Během výzkumu této písni jsem se také snažil zjistit, zda se příběh zakládá na nějakých skutečných událostech. Nejspíše ne. Zjistil jsem však, že Bob Green je programátor, který přesídlil do Karibiku a své programy prohlašuje za kvalitní a pohodové, protože je píše na pláži. K tomu Hobo o Bobovi tvrdí, že za ním museli tahat psa, aby se mohl smát. To se však nepotvrdilo.

Je to tedy celé velmi záhadné, máte-li nějaké vlastní teorie, můžete se svěřit na kokes@kocovnici.cz.

Kokeš

Luštěňky

Luštěňky a hlavolamy jsou opět zde s novými záhadami. Bednička B je stále hladová, prosím, pokuste se ji nakrmit, odměnou vám bude něco sladkého. Jestli stále nevíte, kde bednička B je, zeptejte se svého vedoucího nebo prohledejte klubovnu (náповěda: poličky pod hodinami).

Jako první je tu výsledek z minulého Týpka a je jím kráva dívající se na druhou stranu.

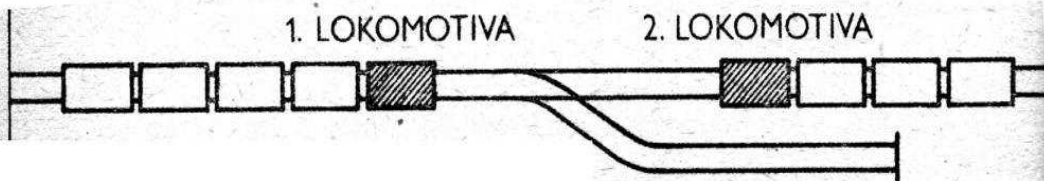
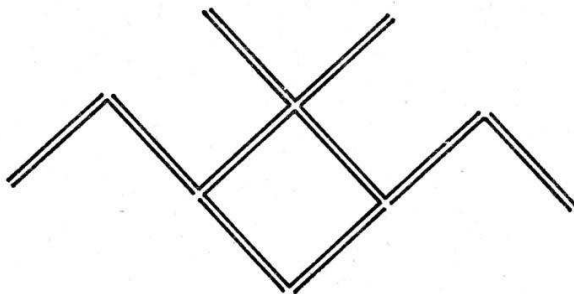
Dnešní bludiště je trochu náročnější než normálně, takže přeji šťastnou cestu.

Druhou dnešní hádankou a zároveň první soutěžní je otočení

letícího netopýra bříškem nahoru. Netopýra můžete otočit přesunutím tří tyček, ze kterých je složen.

Třetí a poslední hádankou je dopravní záhada: V jedné malé stanici se sjely dva vlaky jeden se čtyřmi vagóny, druhý se třemi vagóny. Vaším úkolem je umožnit vlakům pokračovat v cestě správným směrem se všemi vagóny, které jim patří. Na slepou kolej se vejdou pouze dva vagóny s lokomotivou. Do bedničky B vhažujte postup, jak mohou vlaky projet stanicí. Jako pomůcku můžete využít svou domácí železnici nebo si můžete nádraží nakreslit na papír a vagóny s lokomotivou si vystříhnout z papíru.

Zůza

Pozor, pozor, důležité hlášení ...

V letošním roce na vás čeká možnost porovnat síly své družinky s ostatními. A jak to udělat?

1. Každý měsíc pro vás bude připravena jedna hra společná všem družinkám.

2. Tuto hru je nutné odehrát do předposledního pátku měsíce. Pokud tedy budete na schůzce něco vyrábět, nebo půjdete třeba do divadla, můžete si tuto hru posunout na další týden. Není nutné ji odehrát hned – pro všechny případy bude u pravidel vždy uvedeno datum platnosti

4. Odměnou vám budou bodíky do družinového hodnocení. První dostane 3 body, druhý 2, třetí 1, ostatní bohužel nic. Takže se snažte.

Vaše případné dotazy můžete zaslat na tuto adresu: Bednička B, Nad Panenskou 5, Praha 6.

herní zpravodaj Pucek

Šťastný nový bod!

Takto by mohl znít pozdrav ptáka Bodováka do nového bodovacího období. Jistě jste se nemohli dočkat nového školního roku, abyste mohli zase začít zápolit o ty barevné potvory, které se již začínají rojit na bodovací plachtě. Že ano? Už vás ty prázdniny otravovaly, co? Tak

hry.

3. Výsledek vašeho konání bude spravedlivě vyhodnocen a porovnáán s ostatními.

neváhejte a lovte.

Ajdam a Helmut

Malá technická připomínka k bývalým Křečkům (Kačce a Lukášovi) – díky přesunu do Lochnesek nedopatřením dočasně opustili tuto tabulku a přitom mnohé body mají. V bodovací plachtě na klubovně je všechno v pořádku, takže vaše opravdické pořadí zjistíte na klubovně.

DRUŽINY

1	Zubři	9
2	Lochnesky	8
3	Kamzíci	6
4	Myšáci	4

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý		34
1	Lída	(KA)	34
2	Tomáš	(LO)	33
3	Eda	(ZU)	26
4	Sebík	(ZU)	11
5	Mája	(MY)	10
6	Sára	(ZU)	9
	Míša	(MY)	9
8	Damián	(MY)	7
	Vašek	(LO)	7
10	Terka	(MY)	6
	Marek	(MY)	6
	Kristýna	(ZU)	6
	Honza	(MY)	6
	Káča	(MY)	6
15	Dolar	(KA)	4
	Jáchym	(ZU)	4
17	Pavel	(LO)	3
18	Ondra	(LO)	1
19	Žalud	(ZU)	0
	Honza	(LO)	0
*	Kačka	(LO)	*
*	Lukáš	(LO)	*

Sloupek *Ze společnosti*

Lída se nedávno rozhodla v praxi ověřit svou znalost odborky Stopař...

... nicméně pro začátek zvolila možná až příliš záludný oříšek...

...tohohle hlodavce by totiž sotva odhalil i skutečný odborník!

